

Je - hoo-va, Sul - le ta - han laul-da, ei o - le üks-ki Si - nu

sar - na - ne! Mu lau - lu võ - ta, Is-sand kuul-da ja an - na

Vai - mu vä - ge mi - nu - le. Et se - da teen siin

Jee - su ni - me sees, siis mak-sab see Ta lä - bi si - nu ees.

2. Mind Poja juurde, Isa, saada,
kes õndsuseks on saanud minule.
Su vaim mind võtku valgustada,
Ta andku õiget mõistmist minule,
siis ma Su rahu tunnen eneses
ja laulan Sulle oma südames.

3. Su heldusest mind aita laulda,
et õieti Sind lauldes kuulutan,
siis minu laul on ilus kuulda,
kui tões ja vaimus Sind ma kummardan.
Ja kui Su Vaim mu südant valgustab,
siis minu laul Sind tõesti ülistab.

Viis: "Jehoova, Sulle tahan laulda"

[Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda]

(Dir, dir, Jehova will ich singen)

Hamburg, 1690; Halle, 1704.

Sõnad: Bartholomäus Crassellius, 1667-1724.